

Република Србија
ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
САВЕТ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
72 Бр: 66-6472/2004
20. септембар 2004. године
Београд

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Београд

Предмет: Извештај о «Ветеринарском заводу»

Конзорцијум запослених у «Ветеринарском заводу» А.Д. из Земунa доставио је Савету за борбу против корупције документацију у вези приватизације «Ветеринарског завода».

Савет је анализирао достављену документацију и то: Приговор Конзорцијума запослених у «Ветеринарском заводу» на Одлуку о одобравању резултата тендера од 25.12.2003. године, Решење Министарства за привреду и приватизацију од 08.01.2004. године којим се приговор запослених одбија као неоснован, Пресуду Врховног суда Србије од 28.05.2004. године којом се тужба Конзорцијума запослених уважава и поништава Решење Министарства за привреду и приватизацију и Решење Министарства привреде од 01.09.2004. којим се Приговор Конзорцијума запослених у «Ветеринарском заводу» поново одбија као неоснован.

Анализом поменуто документације произилази да се Министарство привреде приликом доношења Решења од 01.09.2004. године којим се приговор одбија, није држао упутстава и правних схватања Врховног суда.

Врховни суд је у својој пресуди У. 275/04 од 28. маја 2004. године, којом се тужба Конзорцијума запослених у «Ветеринарском заводу» уважава и поништава решење

Министарства привреде, навео многе пропусте Министарства привреде у доношењу решења број 07-00-1/2004-01 од 08. јануара 2004. године и дао је упуте да Министарство привреде у поновном поступку отклони пропусте наведене у приговору и да држећи се правних схватања и примедби суда донесе ново решење, посебно имајући у виду тужиочеве наводе у вези са остваривањем правне валидности и благовремености закључења уговора о конзорцијуму Предузећа «Зекстра» и «Банком», па тиме и саме могућности учешћа истог на јавном тендеру.

Управни орган је дужан да у смислу члана 63 ЗОП-а поступи по налогу суда, што значи да је Министарство привреде било у обавези да утврди да ли је Конзорцијум имао својство конзорцијума у моменту подношења понуде.

Уместо да поступи по налогу суда и утврди да ли је конзорцијум који је изабран као повољнији понуђач постојао у моменту подношења понуде, Министарство привреде је у поновљеном решењу од 01.09.2004. године само преписало поништено решење и дало је образложење које је засновано на Закону о облигационим односима. Из образложења Министарства произилази да у моменту подношења понуде није постојао правно ваљано основан Конзорцијум, међутим да је тај недостатак конвалидиран накнадно, закључењем Уговора о оснивању конзорцијума у смислу Закона о облигационим односима.

Уговор о оснивању конзорцијума није облигационо правни уговор нити је као такав именован у Закону о облигационим односима, него је Уговор о оснивању облика повезивања предузећа у смислу члана 420 Закона о предузећима, односно ради се о статусном уговору на који се никако не може применити ЗОО.

Према томе, Министарство привреде је било дужно да утврди да ли је у моменту подношења понуде постојао правно ваљан облик повезаних предузећа, односно Конзорцијум, те уколико у моменту подношења понуде исти није постојао, понуду коју је поднео непостојећи облик организовања није могао узети у обзир приликом одлучивања у тендерској процедури.

Узимајући у обзир понуду коју је дао непостојећи понуђач, Агенција за приватизацију је извршила привилеговање таквог понуђача, јер многи потенцијални купци управо и пропусте рок за подношење понуде, јер нису у стању да испуне све услове за оснивање Конзорцијума. У јавном позиву за учешће на тендеру увек стоји да Конзорцијум мора да буде основан у складу са условима за оснивање конзорцијума и да само тако основан конзорцијум испуњава квалификаторне услове за учешће на тендеру.

Агенција за приватизацију је прихватила учешће на тендеру понуђача који није постојао у моменту давања понуде чиме је повредила Закон о предузећима, Закон о приватизацији, Уредбу о продаји капитала и имовине јавним тендером.

Оваквим поступањем Агенција је довела у заблуду евентуалне друге понуђаче који нису учествовали на тендеру јер су веровали да ће се Агенција држати, односно поштовати своје услове дате у јавном позиву да лице које учествује на тендеру са својом понудом мора да постоји као правно ваљано основано лице.

На основу оваких одлука Министарства привреде и Агенције за приватизацију намеће се закључак да се у поменутом случају ради или о елементарном непознавању права, а што је недопустиво за највише државне органе или о корупцији.

ПРЕДСЕДНИК

Верица Бараћ